

Neurenberger Wetten (15-09-1935 / 14-11-1935)

Inleiding

- [Inleiding](#)
- [Reichsbürgergesetz](#)
- [Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes und der deutschen Ehre](#)
- [Verordnung zum Reichsbürgergesetz](#)

Op de Rijkspartijdag op 15 september 1935 werden drie nieuwe Duitse wetten afgekondigd. Het *Reichsflaggengesetz* voerde de hakenkruisvlag in als nationale vlag. De tekst van deze wet is hier niet opgenomen. Wel opgenomen zijn het *Reichsbürgergesetz* en het *Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes und der deutschen Ehre* (ook wel het *Blutschutzgesetz* genoemd). De eerst genoemde wet ontnam Joden hun rijksburgerschap en de daarbij horende politieke rechten. De als tweede genoemde wet verbood onder andere geslachtsverkeer tussen Joden en Ariërs. Op 14 november 1935 werden op grond van beide wetten verordeningen uitgevaardigd. Hier is enkel de verordening op het *Reichsbürgergesetz* opgenomen. De vertalingen zijn met toestemming overgenomen van Verzet.org.

Wet op het Rijksburgerschap van september 1935

De Rijksdag heeft met algemene stemmen de volgende wet aangenomen, die hiermee is uitgevaardigd:

Artikel 1

- (1) Onderdaan van de staat is hij die behoort tot de beschermende unie van het Duitse Rijk en die op grond daarvan bijzondere verplichtingen jegens het Rijk heeft.
- (2) De status van onderdaan wordt verkregen in overeenstemming met de voorzieningen van de wet op het burgerschap van het Rijk en de staat.

Artikel 2

- (1) Het Rijksburgerschap is voorbehouden aan personen van Duitsen of aanverwanten bloede, die door hun gedrag aantonen dat ze bereid zijn en in staat zijn het Duitse volk en Rijk trouw te dienen.
- (2) Het recht op het Rijksburgerschap wordt verkregen met de verlening van het Rijksburgerschapsdocument.
- (3) Alleen burgers van het Rijk genieten volledige politieke rechten binnen het kader van de wet.

Artikel 3

De Rijksminister van Binnenlandse Zaken zal, in overleg met de gevolmachtigde van de Führer, de voor de uitvoering en aanvulling van deze wet vereiste wettelijke en administratieve bepalingen uitvaardigen.

Wet op de bescherming van het Duitse bloed en de Duitse eer

In de overtuiging dat de zuiverheid van het Duitse bloed een noodzakelijke voorwaarde is voor het voortbestaan van de Duitse natie en gedreven door de onwrikbare wil om het bestaan van de Duitse natie tot in de lengte van dagen te waarborgen, heeft de Rijksdag met algemene stemmen de volgende wet aangenomen, die hierbij van kracht wordt:

Artikel 1

- (1) Huwelijken tussen Joden en staatsburgers van Duitsen of aanverwanten bloede zijn verboden. Ondanks dit verbod gesloten huwelijken zijn ongeldig, ook indien ze in het buitenland zijn gesloten om dit verbod te ontduiken.
- (2) Een procedure tot nietigverklaring kan alleen door het Openbaar Ministerie worden ingesteld.

Artikel 2

Buitenechtelijke relaties tussen Joden en staatsburgers van Duitsen of aanverwanten bloede zijn verboden.

Artikel 3

Het is Joden niet toegestaan om vrouwelijke onderdanen van Duitsen of aanverwanten bloede onder de 45 jaar als huishoudelijk personeel in dienst te hebben.

Artikel 4

- (1) Het is Joden niet toegestaan de Vlag van het Rijk en de natie te hijsen en de Rijkskleuren te voeren.
- (2) Daarentegen is hen het voeren van de Joodse kleuren toegestaan. De uitoefening van van dit recht valt onder de bescherming van de staat.

Artikel 5

- (1) Een ieder die handelt in strijd met het verbod in Artikel 1 stelt zich bloot aan tuchthuisstraf.
- (2) Hij die handelt in strijd met het verbod in Artikel 2 stelt zich bloot aan gevangenis- of tuchthuisstraf.
- (3) Een ieder die handelt in strijd met de bepalingen van Artikel 3 en 4 stelt zich bloot aan een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en een geldboete of aan een van beide straffen.

Artikel 6

De Rijksminister van Binnenlandse Zaken zal, in overleg met de gevolmachtigde van de Führer, de voor de uitvoering en aanvulling van deze wet vereiste wettelijke en administratieve bepalingen uitvaardigen.

Artikel 7

De wet treedt in werking daags na de uitvaardiging, met uitzondering van Artikel 3, dat pas op 1 januari 1936 in werking zal treden.

Eerste aanvullende verordening van 14 november 1935, aan de wet op het Rijksburgerschap

Op grond van Artikel 3 van de wet op het Rijksburgerschap van 15 september 1935 wordt hierbij het volgende bepaald:

Artikel 1

(1) Tot de uitvaardiging van nadere voorschriften betreffende het Rijksburgerschapsdocument gelden voorlopig als Rijksburgers de onderdanen van Duitsen of aanverwanten bloede die bij het inwerkingtreden van de wet op het Rijksburgerschap stemrecht voor de Rijksdagverkiezingen bezaten of zij die de Rijksminister van Binnenlandse Zaken in overleg met de gevolmachtigde van de Führer, het voorlopige Rijksburgerrecht verleent.

(2) De Rijksminister van Binnenlandse Zaken kan, in overleg met de gevolmachtigde van de Führer, het voorlopige burgerschap intrekken.

Artikel 2

(1) De bepalingen van Artikel 1 gelden tevens voor onderdanen van gemengd Joods bloed.

(2) Van gemengd Joods bloed is hij die afstamt van een of twee grootouders die naar hun ras volbloed Joods waren, voor zover hij niet als Jood wordt beschouwd op grond van paragraaf 2 van Artikel 5. Volbloed Joodse grootouders zijn zij die behoorden tot de Joodse religieuze gemeenschap.

Artikel 3

Alleen Rijksburgers kunnen, als bezitters van politieke rechten, het stemrecht in politieke aangelegenheden uitoefenen en een openbaar ambt bekleden. De Rijksminister van Binnenlandse Zaken of de door hem bevoegde instantie, kan tijdens de overgangsperiode uitzonderingen maken inzake het bekleden van openbare ambten. Deze bepalingen hebben geen betrekking op religieuze organisaties.

Artikel 4

(1) Een Jood kan geen Rijksburger zijn. Hij heeft geen stemrecht en kan geen openbaar ambt bekleden.

(2) Joodse ambtenaren worden met ingang van 31 december 1935 op non-actief gesteld. In het geval dat deze ambtenaren in de wereldoorlog frontdienst hebben verricht in dienst van het Duitse Rijk of zijn bondgenoten, zullen zij als pensioen het volledige laatst genoten salaris op basis waarvan hun pensioen zou berekend zijn, ontvangen tot ze de ouderdomsgrens bereiken. Ze zullen echter niet in aanmerking komen voor promotie op grond van dienstjaren. Bij het bereiken van de ouderdomsgrens zal hun pensioen opnieuw worden berekend, op basis van het laatst genoten salaris dat als berekeningsgrondslag voor hun pensioen zou dienen.

(3) Deze bepalingen hebben geen betrekking op religieuze organisaties.

(4) Het dienstverband van leraren aan officiële Joodse scholen blijft ongewijzigd, tot de nieuwe verordeningen betreffende de Joodse scholen zijn uitgevaardigd.

Artikel 5

(1) Jood is hij die afstamt van tenminste drie naar ras volbloed Joodse grootouders.

(2) Als Jood geldt ook hij die afstamt van twee volbloed Joodse grootouders indien: a) hij lid was van de Joodse religieuze gemeenschap ten tijde van de uitvaardiging van deze wet of daar later lid is van geworden.

b) hij ten tijde van de uitvaardiging van deze wet gehuwd was met een Joods persoon of later met een Joods persoon is gehuwd.

c) hij is geboren uit een huwelijk met een Jood, in de zin van paragraaf 1, dat is gesloten na

het in werking treden van de wet ter bescherming van het Duitse bloed en de Duitse eer van 15 september 1935.

d) hij is geboren uit een buitenechtelijke relatie met een Jood in de zin van paragraaf 1 en na 31 juli 1936 buitenechtelijk is geboren.

Artikel 6

(1) Voor zover in de wetten van het Rijk of de bepalingen van de Nationaal Socialistische Arbeiderspartij en haar dochterorganisaties bepaalde eisen worden gesteld aan de zuiverheid van het Duitse bloed, die vallen buiten Artikel 5, blijven deze van kracht.

(2) Van sommige verordeningen over de zuiverheid van het bloed, die over Artikel 5 handelen, kan men enkel vrijgesteld worden door de Rijksminister van Binnenlandse Zaken en de gevolmachtigde van de Führer. Tot zolang verordeningen van deze aard bestaan, vervallen zij vanaf 1 januari 1936, wanneer zij noch door de Rijksminister van Binnenlandse Zaken of door de gevolmachtigde van de Führer vrijgesteld werden. De aanvraag tot vrijstelling kan men enkel indienen bij de Rijksminister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 7

De Führer en Rijkskanselier kan vrijstelling verlenen aan de bepalingen van deze administratieve verordeningen.

Bronnen

Deze vertaling is met toestemming overgenomen van Verzet.org.